

tíðindablaðið

sosialurin

Postsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Útgevandi: p/f sosialurin

Fyrirtaksstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Blaðfólk: Høgni Djurhuus, Dagny Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurin. Prent: p/f pressan 1981

Farið til samráðingarborðið!

ÓSEMJAN um merkini er framvegis ikki loyst og ábyrgdina av at henda ósemja enn ikki er loyst, mugu arbeidsgevarar/ráfiskakeyparar bera einsamallir. Sum kunnugt hevur semingsstovnurin roynt at fáa partarnar saman, men arbeidsgevararnir nokta at samráðast. Teir vilja lata Føroya rætt tala. Henda avgerð er møguliga heilt lóglig, men klók er hon so avgjørt ikki. Tær semjur, sum nú eru gjørdar, ganga allar út fyrsta janur og so verður aftur galið.

TAKTIKKURIN hjá arbeidsgevarunum er greiður: við at draga alt úr vóna teir at spreingja samanhaldið millum limirnar í Føroya Arbeðarafelag — teir droyma um »Vágsviðurskifti« í hvørjari b ygð. Tað kann tó væl fara at henda at hesin dreymur arbeidsgevaranna og ráfiskakeyparanna verður til eina marru, sum bæði teir og teirra medloyparar seint fara at gloyma.

VIT HAVA annars hug at átala tvey víðurskifti, sum týkjast at vera yvirsædd. Tað fyrsta er hetta,

at ávísar kreftir royna at gera flakakvinnurnar til syndabukkar í góðskuspurninginum. Her hava ikki bert tær, men allir partar eina stóra ábyrgd, sum ikki eigur at kámost í verandi ósemlu.

SÍÐAN FARA vit at átala atgerðarloysi og ábyrgdarloysi landsstýrisins í hesum máli. Landsstýrinum er álagt at syrgja fyri at ósemlan verður loyst. Hesa uppgávu hevur landsstýri við vanligum ábyrgdarloysi svikið fullkomuliga. Vit fara tí at minna landsstýrið á lögtingsins samtykt í ósemluni og vit krevja, at landsstýrið alt fyri eitt syrgir fyri at arbeidsgevararnir koma til samráðingarborðið. Teir hava í hesum máli borið seg at sum um Føroya lögting og tess samtyktir ikki vóru galdandi fyri teir. Hetta gongur ikki leingi aftur. Hendir tí einki í stjørnhalguni, so má lögtingið koma saman aftur at viðgera ósemluna.

oddagreinir

Uttan ávirkan á tingi

HVØRJAFERÐ fólkatingsval stendur fyri durum tykist spurningurin um hvønn lut vit føroyingar eiga í hesum vali at vera ein av spurningunum, sum nógv verður gjørt burtúr. Sum um hesin spurningur er ókendur.

TAÐ eru politiskir flokkar, sum stilla upp til fólkatingsvalið, men sum samstundis vísja veljaran um, at tað er ikki teirra ætlan at luttaka í politiska leikinum á Fólkingi, hvørki so ella so, uttan hetta, at siga frá hvussu skeivt tað er hava umboð á Fólkingi.

HESIR flokkar sláa seg fyri bróstið og kunngerá fyri fólkinum: vit vaska okkara hendur, atkvøða okkara skal vera púra steindeyð. Vit gera ikki sum javnaðarmaðurin á Fólkingi, sum aloftast letur atkvøðu sína falla í tann bólk, har hann hugsjónarliga er uppi.

TAÐ er greitt, at støða teirra flokka, sum stilla upp til fólkatingsvalið — og vísja okkum um, at uppgáva teirra ikki er at ávirka, teirra støða er meira enn torskild.

JAVNAÐARFLOKKURIN stillar upp til fólkatingsvalið í tí treysti, at flokkinum eydnast at vinna umboðan í Fólkinginum til at virka fyri føroyskum áhugamálum fyrst og fremst — og í samsvar við stevnuskránni hjá Javnaðarflokkinum — at virka fyri samvinnu í ríkisfelagsskapinum til mesta gagn fyri hetta samfelag.

VIT HAVA ongan møguleika at gera okkum galdandi, veruliga, um støðan skal verða at sita uttanveldaður og soleiðis púra byrgja seg av í fólkatingsarbeiðnum.

TAÐ er ein meningsleys støða.

Heldur tú ikki

sosialin

tjak og meiningar

Vit gera lesarar okkara varugar við, at treytin fyri at fáa lesarabrev upptikin undir hesum teiginum er, at blaðstjórnin veit, hvør hevur skrivað brovini.

Aumarkað og stytt

Sosialurin hevur fingið fleiri lesarabrev um tað aktuella støðuna við merkjunum og landingarbanninum, men við tað at flestu snúgu seg um taðs ama, og líkjast, hevur blaðstjórnin loyvt sær at taka nokur burtúr og stytta tey í støðum.

Blaðstj.

Arbeðaraflokkur — men summir av toppunum mist jørðforbindils

Ein sum kallar seg »harmur javnaðarmaður« biður í einum lesarabrevi javnaðarflokkin finna út av, um javnaðarflokkurin framvegis er ein arbeðaraflokkur ella ikki, men tað haldi eg, at »harmur javnaðarmaður« sær í sama blaði, hann kann bara lesa yvirlysingina hjá javnaðarflokkinum. Fyri meg hevur tað ongatið verið ein ivi, at javnaðarflokkurin er ein arbeðaraflokkur eins og aðrir social-

demokratiskir flokkar, ið eru runnir av somu rót sum arbeðarafelagini, men tað sum skett er, er, at nógvir av toppunum hava mist jørðforbindils, m.a. oddafiskarnir á Tvøroyri. Høvdu teir tonkt sum teir gomlu, hevði stjórin á flakavirkinum ongatið sloppið at stongt hurðarnar, men hevði biðið konufólkini komið til arbeiðis uttan merkir. Til siðst: Petur Mohr Dam, sáli, hevði nokk heldur

ikki sent Vørðuna, Brimnes ella sjálvan stoltleikan Rankan, tann gamla altso, á bretska markedi við fiski, tá ein arbeðarablokada var í Føroyum, nei, hann hevði verið fremstur í stríðnum at hjálpa arbeðandi fólkinum. Eitt, sum er galið í flokkinum er, at vit geva okkum ov litið til kennar, so vit hava ein stóran part av skyldini.

K. D.

Skommin og fakligi kampurin

Eg eri fullstendiga einig við arbeðskvinnufelagið í Fuglafjørði, tá tær siga, at okur her í vági hava gjørt okum til skammar, ja okur hava gjørt føroysku arbeðarafelaginum fyri skommum. Men høvdu tær í Fuglafjørði vita, hvussu ljótar flakakvinnurnar í Vági hava verið í muninum, og hvørji orð tær hava brúkt um formann okra, høvdu tær ikki trúð tí. Eg vildi gjarna sæð hesar, sum á fundinum í Framtíðini sótu og hýlaðu sum 1. klassa børn, við samráðingarborðið. Teir á virkunum tala so nógv um

árbygd, men hesir avhopparar av flakakvinnum er tað mest answersleysa man kann tiltonkja sær, tað hevði verið stuttligt at sæð hesar við samráðingarborðið, um hvat tær tá høvdu kunna útrættað, siglið bara tykra sjógv, so kunnu tykor visa, hvat tykor eru verðar, tá á stendur. Tykor gera tað til ein maktkamp millum Jákup og Ingeborg, og hesi ríktini spreidda tykor út um alt Føroya land, men hetta er bilig propaganda og tykor siggja ikki nakra samhang í tí heila; tykor kunnu ikki diskutera eitt

orð uttan at rópa og tann sum rópar harðast vinnur. Ikki trúði eg, at nógvar av tykum vóru so óbeivtar. Jú, Ingeborg hevur ført ein harðan kamp, dag og nátt, men tann kampin hevur hon ført fyri okum, uttan at leggja fingrarnar imillum, og uttan at hugsa um seg ella síni; hon hevur slitið fyri okra skyld, men tykor, sum hava notið gott av hennara langsamliga stríði fyri betri korum fyri arbeðaran, hava givið henni gráin tøk, skamm-ið tykor!

arbeðari

Ofra pengar til eitt vánaligt landslið — men hvussu nógv til restina?

Ikki eiti á lýsingarbløð sum HSF sendur í hvørt hús í Føroyum nú um dagarnar.

Hetta blað skulu fyrirkur gjalda fyri at stuðla umleið 15 føroyingum, sum skulu til Italia at — SPÆLA — hondbólt — sigst.

Hetta lið er Føroya størsta skomm! At tit koma tykkum at senda teir avstað. Tit fingið eisini tykkara dóm frá Ole Nørskov, úr AGF í vikuni, har hann alt annað enn rósti landsliðnum, tvørturimóti, men spurdi, hvi tit onki gjørdur fyri teir yngri

spælarnar istaðin, tí har dugdi hann at siggja nógvar góðar spælarnar, sum HSF skuldi arbeiðt meira fyri.

Tit í HSF vita kanska ikki av, at 80% av øllum hondbóltsspælurum í Føroyum er ung millum 8 og 18 ár, men hesi ofra tit ikki eitt oyra uppá. Jú, forrestin, eitt unglingamanslið var úttikið til Norðurlanda meistarskapini í vár, men øll vita, hvussu hetta spælið av.

Barn mitt kom heim nú ein dagin við 20 lutaseði, hon skuldi selja fyri at stuðla HSF, tað hevði

ikki verið nokur synd at sent allar aftur til HSF og biðið teir latið teir 15 spælarnar sjálfar gingið hús úr húsi og selt teir, tí 90% av øllum pengunum verða brúktir til teir.

Kann HSF svara mær uppá hesar spurningar.

1. Hvussu nógv kostar henda ferð?

2. Hvussu nógvan pening hava tit brúkt til kvinnulandsliðið — unglingalandsliðið — dreingjal og gentulandsliðið hesi seinastu árin, í mun til manslandsliðið?

Guðbjørg H. Smith